

ДЕҲҚОН ЎЙЛАРИ

Интиқ килди роса кор, ёмғир,
Фанимларин кўнглини хуш этди.
«Харланди худо негадир?»
Фолбинлар ҳам кўпайиб кетди.

Пасаймагай ҳавонинг тафти,
Январ ойда бодом гуллади,
Бужмайди кундан-кун афти,
Шундай кетса нима бўлади?!

Уфқа ҳорғин тикар кўзини,
Оппок булат сузар тўп бўлиб,
Гунохкордай сезар ўзини,
Йигиломайди ўпкаси тўлиб.

Кўпчимагай, олмагай ором,
Чиккан ерлар кечга хосилдан.
Ҳаво ёғ деб ҳар саҳар, оқшом,
Илтижолар килади дилдан.

Ризқ-рўзини емагай текин,
Бундай ишдан у ҳазар қилас.
Пок ниятни бир куни, лекин,
Ижобатга ўтишин билар.

Ва ниҳоят шивалар ёмғир,
Эрта корга айланса ажаб.

МУҲАББАТ МУДДАОСИНДА

Хазин жонимга не қасд бор, хумор кўзлар каросинда,
Менга етмасму бу озор, чекарман дил яросинда?

Мудом қонлар ютар Захро, мудом Тохир-да бебахра,
Наҳот мангу ётар саҳро гулу булбул аросинда.

Фами ҳажринг ила ҳар дам тиларман ох уриб ўлсан,
Качон ошиқга бу байрам дили мотамсаросинда.

Муҳаббат эрди ўй берган, муҳаббат энди гул терган,
Муҳаббат бўлсин ул мерган, ки катим коши ёсиңда.

Ўзинг соҳир, ўзинг моҳир, севай — кўнглимда бўл зоҳир,
Ки қакраб кўймасин охир дилим дарё якосинда.

Бошиими тоша ёргайман, ҳәйтим ўтга қоргайман,
Рўзи Маҳшара боргайман муҳаббат муддаосинда.

Жалилий, бир гадо эрдинг, юрак—багрим адо дердинг,
Нетилий мундок садо бердинг музазам ишк нахосинда...

ДИЛИМ КУЙГАНЧА КЕЗМИШМАН

Дилим куйганича кезмишман гул узмай хур чаманиларда,
Хазин янглиг ёниб ҳар дам баҳорий анжуманларда.

АЗОБИГМА НАҲАР НАҚКОСИ, ЖАФО ТИГЛАЙДИ БАГРИМИ,
ГУЛИМ САНЬТ КИЛУР КЎЗ-КЎЗ, НЕТАЙ, КОНИГ ТИКАНЛАРДА.

Ўшал тогу ўшал саҳро, келинг, Фарходу Мажнунлар,
Факат ўзга эрур зумури ёшлар Ёсуманларда.

Дедим: Эй дўст, дилимда ишк шарори ошиён тутсин,
Деди: Ишк нури пайдодур мудом озод ватанларда.

Нетар армону андухлар, нетар турфа таманилар
Фано остоносин дилга иморат айлаганларда.

Сочиб оламга нур—ёлкин фалакда меҳри инвар шод,
Мудом ўз оташидин маст — ҳарорат ўйк самандарда.

Басе бечора бандангман, мурувват кил, аё Тангриим,
Гуноҳим ўт, кўлимидан тут, адашибай то туманларда.

КЕЧАР УМРИМ НАВО ИЧРА

Дилимда ишк магар уммон, кўзимда томчи ҳайратлар,
Ки ўйдирмай олурлар жон бу довруклар, бу хайъатлар.

Кечар умрим наво ичра, неча Мажнуннамо ичра,
Ки чексиз бу само ичра тузибан турфа хайъатлар.

Мукаррам кил жаҳонимни, бу бугу бу ёбонимни,
Сенга бахи этиди жонимни кўнгил берганда байъатлар.

Бу йўлда иста, тақдирла, ё иста, хўрла таҳқира,
Ё иста, ол коним бирла хакикатдан битай хатлар.

Башар бўлди кўлинга гил, яшар бўлди ўйлингда эл,
Асар бўлди нурнингдан дил, кўринди унга гайбатлар.

Ҳажр умрим тороҳ этса, сабр боримни бож этса,
Фарқ кўнглини тож этса, сўнгаклардин ясай таҳтлар.

Жалилий, ранжи саркаш-ла, демам кайғуда дил ғашла,
Кўнгил бер-да қадам ташла, жўшар конингда гайратлар.

ЖАМОЛИНГ САЙДИДУР ЖОНИМ

Хазонрез бօғ аро қездим сахар чоғи,
Ёриши дил, ёриб битди кўнгил доғи.

Ёниҳ ҳайратда этишишман нида униси —
Менинга багрига олишиштур Эрам бօғи.

Жамолинг сайдидур жоним, эрур осон —
Тутимлари, эмас имкон кутумоги.

Бу оташин не гам бордур юракларга,
Токим тавҳид гули бўлса сўлу соғи.

Каю каским сувягайдир яралнишга,
Кулар-да чўнг коқис, тупроғ ўлур тоги.

Калин музлар кучогинда колур жилга,
Чўкар, афғон чекар дарёни кирғози.

Кел, эй кўнгил, ўзинг ишк ичра курбон кил,
Жалил, оламда ўйк бундан гўзларги.

Исмоил ТЎХТАМИШЕВ

ОСМОНЛАРГА ЕТГАЙДИР БОШИМ

Ирғишлайди этади пичир:
— Кудратингдан ўргулай, ё раб.

Юксалади кўнгли кўкка тенг,
Режа тузар, қилар паймон, ахд.
Яратганинг марҳамати кенг,
Дер: ношукур бўлмайлик ҳеч вақт:

НИШОННИГ КУТЛУГ

Номинг берар мозийдан садо,
Муруватлар қалбинг аро жо,
Арзир сенга қилса жон фидо,
Шахрисабз нишонинг кутлуг.

Бобом кўйди юракдан ихлос,
Адолат-ла: дегай олға бос,
Оқсарой ҳам қаддин тиклар, рост,
Шахрисабз, осмонинг кутлуг.

Тақдирлади сени юртбошим,
Осмонларга етгайдир бошим,
Кувонгайдир қавму қардошим,
Шахрисабз, сарбонинг кутлуг.

Етти аср — муборак сана,
Арзигайдир тўю тантана,
Бўй чўзавер юксакка яна,
Шахрисабз, бу шонинг кутлуг.

Дунё бергай буқун сенга тан,
Улуғ номинг тушмагай тилдан,
Исмоил дер кувониб дилдан,
Шахрисабз, достонинг кутлуг

Қадим диёр, нишонинг кутлуг.

Зўр бўлиб қалбимга кирақол,
Үр бўлиб қалбимга кирақол,
Вужудимни босган зулумот,
Нур бўлиб қалбимга кирақол.

Ҳаёт олган недан андоза,
Ташвишидан хордим-ку роса,
Тўйгулари беғубор, тоза,
Хур бўлиб қалбимга кирақол.

Омонатдай талвасада жон,
Ором топар билмам қай, қачон,
Тўтиблар сен бир умр макон,
Тўр бўлиб қалбимга кирақол.

Мен кўнглимни очай сенга ланг,
Асабарим тортилган таранг,
Садоларга ҳамкор, ҳамоҳанг,
Жўр бўлиб қалбимга кирақол.

Кун ўтмагай осойишта, тинч,
Тарқ этмоқда мұхаббат, севинч.
Бахш этгувчи орзу, ўй, илинж,
Нур бўлиб қалбимга кирақол.

Сиз туфайли ютуғим, борим
Кундан-кунга соchlари қорим,
Йўл пойлаган Онаизорим,
Мен соғиниб ўтаман Сизни

Тарих ортга қайтмас ҳеч қачон,
Ер қаттиқидир, баланддир осмон,
Ҳар бир орзу — дил ёқсан армон,
Мен соғиниб ўтаман Сизни.

одамдай саросимада. Оёқларидан мадори кетими ё хўрли-
гандан кўзлари жиққа ўшга тулиби, боси айланаб, беҳол эри-
га талпинди. Эри уни сяъб қолди.

Когоз кутичаси ичидаги турли хил олқинидиларга кўзи туш-
ган отанинг хайлига ҳаммомда одамлардан көлган молаклар-
ни йигиг юрган юрган көлди. «Нечун ҳаммомга серкатон бу-
либ қолди, девадим-а» — инграб юборди у углининг дарди-
дан кўра хотинининг ахволидан бозовата бўлиб ўтказди.

Онасини хурсанд қиласман деб, ота-онасини бунчалик ха-
фа килиб кўйганидан кўрқаниданим — ё нима гап эканига тушуна
олмаганданим, бола бирдан овозини чиқарб ўйлаб юборди. Ота булса, она-боланинг ахволларига мен сабаби
деб гангир қолган одамдаги гор хотинин, гоҳ ўлгига бир ичмалар
аймаки бўлар, аммо ҳеч нарса деб олмади.

АРАФА ОШИ

Тошкентдан Ҳумсонга бир ош дамлагуна етиб бориш мум-
кин бўлсада, Мавжуда холанинг шаҳардаги ўли охирги йил-
лари кишлока онда-сонда келдиган булиб қолди. «Шундук
дарр бўйида сувга зор яшаймизу, бензиндан қўйналвотган-
ни согинганди.

Мавжуда хола Курбон ҳайитидан неварапарининг келиб кү-
ришини кутиб ўтмайдиган шаҳарга отланди. Эрта туриб нон ёт-
ди, бўйирс, юқалар пишириди, курт, қотган-котган туршак
бодом, ёнгокларни, уч кундан бери олма шохига илиғлиқ суз-
ма халтани алоҳида ўраб қўйди. У пешинга яқин автобусга
тириб, шаҳардаги ахволидан ўтказди.

Бешайрагоч даҳасида автобусдан тушиб, рўпаратаги та-
ниш кучага кириб қолади, шаҳарга отланди. Рашидахон, тез-
роқнига чиқиб, сувчиликни таъминлашади. «Нима, ҳаммомидан...»
— узин ўзи тутолмай ўйланиб қолди. «Рашидони ҳаммомидан...»
— оғизи тутолмай ўзи тутолмай ўйланиб қолди.

Мавжуда хола Курбон ҳайитидан неварапарининг келиб кү-
ришини кутиб ўтмайдиган шаҳарга отланди. Эрта туриб нон ёт-
ди, бўйирс, юқалар пишириди, курт, қотган-котган туршак
бодом, ёнгокларни, уч кундан бери олма шохига илиғлиқ суз-
ма халтани алоҳида ўраб қўйди. У пешинга яқин автобусга
тириб, шаҳардаги ахволидан ўтказди.

Мавжуда хола Курбон ҳайитидан неварапарининг келиб кү-
ришини кутиб ўтмайдиган шаҳарга отланди. Эрта туриб нон ёт-
ди, бўйирс, юқалар пишириди, курт, қотган-котган туршак
бодом, ёнгокларни, уч кундан бери олма шохига илиғлиқ суз-
ма халтани алоҳида ўраб қўйди. У пешинга яқин автобусга
тириб, шаҳардаги ахволидан ўтказди.

Мавжуда хола Курбон ҳайитидан неварапарининг келиб кү-
ришини кутиб ўтмайдиган шаҳарга отланди. Эрта туриб нон ёт-
ди, бўйирс, юқалар пишириди, курт, қотган-котган туршак
бодом, ёнгокларни, уч кундан бери олма шохига илиғлиқ суз-
ма халтани алоҳида ўраб қўйди. У пешинга яқин автобусга
тириб, шаҳардаги ахволидан ўтказди.

Мавжуда хола Курбон ҳайитидан неварапарининг келиб кү-
ришини кутиб ўтмайдиган шаҳарга отланди. Эрта туриб нон ёт-
ди, бўйирс, юқалар пишириди, курт, қотган-котган туршак
бодом, ёнгокларни, уч кундан бери олма шохига илиғлиқ суз-
ма халтани алоҳида ўраб қўйди. У пешинга яқин автобусга
тириб, шаҳардаги ахволидан ўтказди.

Мавжуда хола Курбон ҳайитидан неварапарининг келиб кү-
ришини кутиб ўтмайдиган шаҳарга отланди. Эрта туриб нон ёт-
ди, бўйирс, юқалар пишириди, курт, қотган-котган туршак
бодом, ёнгокларни, уч кундан бери олма шохига илиғлиқ суз-
ма халтани алоҳида ўраб қўйди. У пешинга яқин автобусга
тириб, шаҳардаги ахволидан ўтказди.

Мавжуда хола Курбон ҳайитидан неварапарининг келиб кү-
ришини кутиб ўтмайдиган шаҳарга отланди. Эрта туриб нон ёт-
ди, бўйирс, юқалар пишириди, курт, қотган-котган туршак
бодом, ёнгокларни, уч кундан бери олма шохига илиғлиқ суз-
ма халтани алоҳида ўраб қўйди. У пешинга яқин автобусга
тириб, шаҳардаги ахволидан ўтказди.

Мавжуда хола Курбон ҳайитидан неварапарининг келиб кү-
ришини кутиб ўтмайдиган шаҳарга отланди. Эрта туриб нон ёт-
ди, бўйирс, юқалар пишириди, курт, қотган-котган туршак
бодом, ёнгокларни, уч кундан бери олма шохига илиғлиқ суз-
ма халтани алоҳида

ЎЗБЕК ТАРИХИЙ ДРАМАТИУРГИЯСИ АСОСЧИСИ

Ўзбек драматургияси тарихий мавзунинг кириб келиши ҳақида гап кетар экан, унинг тамал тошини қўйтганлардан бирни Абдурауф Абдурахим ўғли Фитрат ижодини чечтаб ўтиш мумкин эмас. Унинг драматургиясидан ишланишлари хам тарихий мавзуларга багишланган. Фитрат қаламига мансуб «Ўзгужон» хамда «Темур саганаси» номли бир актипи писсалар фикримизнинг далилидир. Бу ҳар икки драма ҳақида маълумотлар жадид сакланган.

«НАВБАТ,**ХАСАН****ШУМ БОЛАННИНГ ЧОЙХОНАСИ**

— Шу десанг, Эркинбой, тушимда Кора денгиз бўйида саёхатда юрганимизман. Шундоқ денгиз соҳилида бўйним-гача сувга кўмилб мудраб кетибман, де! Тепаидо осмон. Рўпарамда дениз. Маз-за!. Шу пайт ниманидир гурсилла-гани эшилтилио, уйғониб кетдим...

— Э, ҳали ухлаб ётвудингизми? — дедим ажабланиб.

— Ҳа-да, ваннани тўлдириб олиб, маза қилиб газета ушиб ётгандим, куз илиниб қолиди...

— Э, қойилман! — дедим беихтиёр.

— Мен эса сенга койил колладим, — деди Ҳасан ака ронжиганнома оҳангда, — Шундоқ тушни расво қўлдинг-а?!

«ШУНЧАКИ, ХУМОР ТУТИБ ҚОДИ...»

Бир куни кечкурун йўлакда югур-югур, шовқин-сурон ку-тарилди. Қўни-қўшиналарга күшилиб биз ҳам чиқдик. Мъалум булишича, лифт ярим йўлда тўхтади, кимиди ичда қамалиб қолган экан. Ҳақиқатан ҳам, лифт ичда кимингидир бўги-либ сўнинаётгани, эшикни гурсиллатиб ураётгани эшилтилиб турарди.

Кўпчилик бўлиб, амаллаб эшикни очдик. Қарасак, лифтда қамалиб қолган Ҳасан ака экан.

— Атроф коп-коронги, лифти ичиям зимиштон... Тоза юрагингиз сикилиб кетгандир? — деди қўшиналардан бирни.

— Э, йўк! — деди Ҳасан ака жилмайиб, — Бор-йўги, бир соатча ўтиридим-ов!

— Нега унда асабайлашиб, бақириб эшикни урдингиз? — қўшиналиши ҳазиллашор қўшинимиз.

— Шунчаки, чекум келиб қолди. Қарасак, сигарет бору, гургут йўк. Ж-жа... ёмон буларкан. Сиқилиб кетдим, — деди Ҳасан ака кулини билан кузларини кисиб ва лабига сигарет кистириб кушиб қўйди:

— Қани, гапни купайтириш гургурни ол-чи, отам!...

ТЎЙДАГИ ҲАНГОМА

Бир тўйда Ҳасан ака тун билан дўлпи кийгизиши. Санъаткорга бўлган бундай хурматни кўрган ўртани олиб бораётгани ширақайф йигитча уч-туртта ашуладан кейин, янга

Ҳасан ака навбат бераркан, уни «Узбекистонда хизмат кўрсатган артист, таникли киноактёри Тўйон Режаметов, у кишининг турмуш ўртоги, Узбекистон ҳалқ артисти Ширин Азизова, биз қўйида сўз юритаётгани машҳур кўзига ширишни ўзининг ҳам беихтиёр уларнинг иштирокчисига айланни қоласиз. Айниска, ён қўшиналиргиздан бири, кимсан ҲАСАН ЙўЛДОШЕВ бўласа!»

«КОРА ДЕНГИЗГА САЁХАТ»

Юқорида мен Ҳасан ака билан ёнма-ён қўшини эдик дебим ўйланиб қолдим. Чунки, биз ёнма-ён эмас, балки у кишининг ўз таъбири билан айтиганда «остин-устун» қўшинилар эдик. Сабаби, у киши оиласи билан саккизинчи қаватда, биз эса ёттинчи қаватда яшардик.

Кунлардан бир куни ишдан келсан, шифтдан, деворлардан сув чакиллаб оқиб ётиди. Ҳаммос эшигин очсан, қараб бўлмайди. Тепадан оқсан сув полгача тушиди. Зингилиб Ҳасан аканига чиқдим. Қўнгирокни босдим. Эшикни урдим. Ҳеч қандай жавоб бўлмади. «Наҳотки, водопроводни очиқ қолдиришган бўлса» деган хайлда яна эшикни муштлаётвидим, ичкаридан Ҳасан аканинг «Ки-им? Ҳо-зи-ир!» деган зардалди товушни эшилтиди ва эшик кийи очиди. Қарасак, Ҳасан ака ярим янланг, елкасида сочики:

— Ҳа, Эркинбой, ке, кир! — деди у киши худди ҳеч гап бўлмайдек.

— Ҳаммаёқ сув тошиб кетди-ку, нима қиляпсизлар? — дедим мен жигтибйорим чиқиб.

— Вахима қўлима, отагина! Бўлди, тўхтадим, — деди у киши жилмайиб ва кушиб қўйди. — Қани, чекишдан битта ол!

Ҳасан ака сигарет тутунини ҳузор қилиб тортаркан, шинни бир нарсани эслагандек, деди:

УСТОЗ ВА ШОГИРА

(Ярми ҳазил ярми чин)
Кудус бобо гурунг

бошлар,

Макол билан, матал билан:
— Мир Алишер «Куш

тилига

Жон кириштан масал билан.

Майиз билан ёнғони

Ҳавончада туйиб бўлгач,

Болга уни кориштириб,

Памил чойдан кўйиб

бўлгач,

— Мехмон, «Кўёш

холвасидан»

Дейди, — қани кўринг

бахам.

Шогирд «бўла» сўзиморот

Айтотмайди: йўк иштаҳам.

У тонгдаги поезд билан

Келган шахри азимга.

Улуғларни зиёрат

Кимлом асли лозим—да.

Мехмон билан мезон

икков

Чойни ичб саҳарда,
Аваз Ўтар қўчасидан

Отланинди сафара.

Қамашлини шоир дарҳол

Машкларини этаклаб,

Тўқсон ёшли Кудус бобо

Шогирдини етаклаб,

Йўл-йўлакай таниш—

билиш,

Дўстлар билан кўришиб,

Нашриётга йўл олишиди

Узун-қиска бўлишиб.

Ношишларга ижодкорнинг

Ким эканин билдириб,

Босмахона томонга

Кўлъёзмани ҳилдириб,

Устоуз одатдагидай,

Йўлга тушар пиёда.

Саодат Тожига ҳадар катор

ижодкорлар устозининг кў-

магида вояга етишган. Ўта

сода, камсукум ва дўльво-

ри Кудус Муҳаммадийнинг ҳаёт тарзи айни-

са ижодкорлар учун ибрат-

лидир. Аллоҳ табарор уст-

оз Кудус Муҳаммадийнин-

гузарига оғиздан ўлган бўлсин.

Турсунбай АДАШОЕВ

Ҳасан ака билан келсан, шифтдан, деворлар-

дан сув чакиллаб оқиб ётиди. Ҳаммос эшигин очсан, қараб бўлмайди. Тепадан оқсан сув полгача тушиди. Зингилиб Ҳасан аканига чиқдим. Қўнгирокни босдим. Эшикни урдим. Ҳеч қандай жавоб бўлмади. «Наҳотки, водопроводни очиқ қолдиришган бўлса» деган хайлда яна эшикни муштлаётвидим, ичкаридан Ҳасан аканинг «Ки-им? Ҳо-зи-ир!» деган зардалди товушни эшилтиди ва эшик кийи очиди. Қарасак, Ҳасан ака ярим янланг, елкасида сочики:

— Ҳа, Эркинбой, ке, кир! — деди у киши худди ҳеч гап бўлмайдек.

— Ҳаммаёқ сув тошиб кетди-ку, нима қиляпсизлар? — дедим мен жигтибйорим чиқиб.

— Вахима қўлима, отагина! Бўлди, тўхтадим, — деди у киши жилмайиб ва кушиб қўйди. — Қани, чекишдан битта ол!

Ҳасан ака сигарет тутунини ҳузор қилиб тортаркан, шинни бир нарсани эслагандек, деди:

— Ҳасан ака билан келсан, шифтдан, деворлар-

дан сув чакиллаб оқиб ётиди. Ҳаммос эшигин очсан, қараб бўлмайди. Тепадан оқсан сув полгача тушиди. Зингилиб Ҳасан аканига чиқдим. Қўнгирокни босдим. Эшикни урдим. Ҳеч қандай жавоб бўлмади. «Наҳотки, водопроводни очиқ қолдиришган бўлса» деган хайлда яна эшикни муштлаётвидим, ичкаридан Ҳасан аканинг «Ки-им? Ҳо-зи-ир!» деган зардалди товушни эшилтиди ва эшик кийи очиди. Қарасак, Ҳасан ака ярим янланг, елкасида сочики:

— Ҳа, Эркинбой, ке, кир! — деди у киши худди ҳеч гап бўлмайдек.

— Ҳаммаёқ сув тошиб кетди-ку, нима қиляпсизлар? — дедим мен жигтибйорим чиқиб.

— Вахима қўлима, отагина! Бўлди, тўхтадим, — деди у киши жилмайиб ва кушиб қўйди. — Қани, чекишдан битта ол!

Ҳасан ака сигарет тутунини ҳузор қилиб тортаркан, шинни бир нарсани эслагандек, деди:

— Ҳасан ака билан келсан, шифтдан, деворлар-

дан сув чакиллаб оқиб ётиди. Ҳаммос эшигин очсан, қараб бўлмайди. Тепадан оқсан сув полгача тушиди. Зингилиб Ҳасан аканига чиқдим. Қўнгирокни босдим. Эшикни урдим. Ҳеч қандай жавоб бўлмади. «Наҳотки, водопроводни очиқ қолдиришган бўлса» деган хайлда яна эшикни муштлаётвидим, ичкаридан Ҳасан аканинг «Ки-им? Ҳо-зи-ир!» деган зардалди товушни эшилтиди ва эшик кийи очиди. Қарасак, Ҳасан ака ярим янланг, елкасида сочики:

— Ҳа, Эркинбой, ке, кир! — деди у киши худди ҳеч гап бўлмайдек.

— Ҳаммаёқ сув тошиб кетди-ку, нима қиляпсизлар? — дедим мен жигтибйорим чиқиб.

— Вахима қўлима, отагина! Бўлди, тўхтадим, — деди у киши жилмайиб ва кушиб қўйди. — Қани, чекишдан битта ол!

Ҳасан ака сигарет тутунини ҳузор қилиб тортаркан, шинни бир нарсани эслагандек, деди:

— Ҳасан ака билан келсан, шифтдан, деворлар-

дан сув чакиллаб оқиб ётиди. Ҳаммос эшигин очсан, қараб бўлмайди. Тепадан оқсан сув полгача тушиди. Зингилиб Ҳасан аканига чиқдим. Қўнгирокни босдим. Эшикни урдим. Ҳеч қандай жавоб бўлмади. «Наҳотки, водопроводни очиқ қолдиришган бўлса» деган хайлда яна эшикни муштлаётвидим, ичкаридан Ҳасан аканинг «Ки-им? Ҳо-зи-ир!» деган зардалди товушни эшилтиди ва эшик кийи очиди. Қарасак, Ҳасан ака ярим янланг, елкасида сочики:

— Ҳа, Эркинбой, ке, кир! — деди у киши худди ҳеч гап бўлмайдек.

— Ҳаммаёқ сув тошиб кетди-ку, нима қиляпсизлар? — дедим мен жигтибйорим чиқиб.

— Вахима қўлима, отагина! Бўлди, тўхтадим, — деди у киши жилмайиб ва кушиб қўйди. — Қани, чекишдан битта ол!

Ҳасан ака сигарет тутунини ҳузор қилиб тортаркан, шинни бир нарсани эслагандек, деди:

— Ҳасан ака билан келсан, шифтдан, деворлар-

дан сув чакиллаб оқиб ётиди. Ҳаммос эшигин очсан, қараб бўлмайди. Тепадан оқсан сув полгача тушиди. Зингилиб Ҳасан аканига чиқдим. Қўнгирокни босдим. Эшикни урдим. Ҳеч қандай жавоб бўлмади. «Наҳотки, водопровод